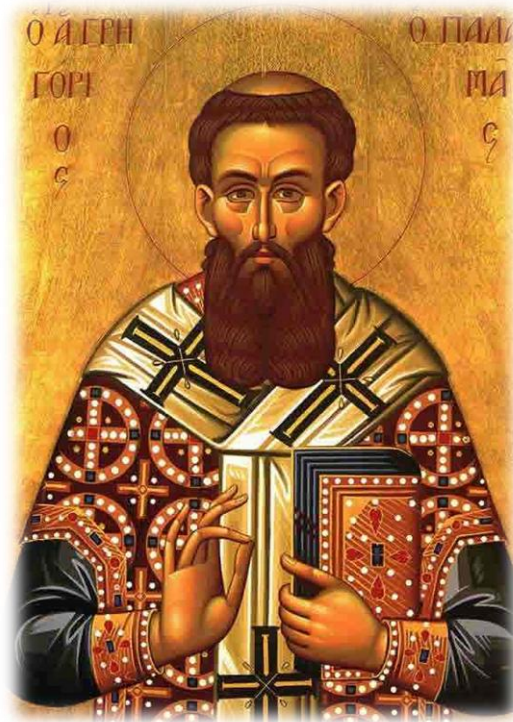

**Четрнаестог дана месеца новембра
и друге недеље великог поста
вршимо спомен и певамо службу**

**Светог и богоносног оца нашег
Григорија Паламе,
исихасте атонског,
архиепископа солунског,
и великог богослова Христове Цркве**

На малој вечерњи.

Стихире на Господи возвах, на 4, глас 1.

Оче наш Григорије, како да отпочнемо прославу спомена твога, велике свечаности црквене; знајући да си Христов истински служитељ, који је од младости узео на себе крст спасења, трпљиво га носио до блаженог пресељања, и ношењу њега научио многе верне, молимо те да нам подаш реч разума и силе.

Оче наш Григорије, био си господар над страстима, јер си се показао жртва Богу пријатна, приносећи Му многе сузе и зној, молитве и постове, и као архијереј си се показао богоносан, приносећи Му духовну жртву, од свих и за живот свих.

Светитељу Григорије, зраку разумне светлости, светитељска красото, монашког и испосничког живота правило, висино духовне чистоте, нама си се показао као топли заступник, који нас избавља од убице душа наших.

Светитељу Григорије, преосвештени оче, испуњени Духа Светога, предстојатељу Христов, угодниче Свете Тројице, који из уста истачеш преслатке сокове учења, моли се за нас непрестано, који те прослављамо.

Слава, глас 3.

Преподобни и свблажени оче наш, добри пастиру и мудри учитељу, светитељу Григорије, увек хвалећи те, певамо: тобом Господ украси Цркву Своју, и мошти твоје нетрулежне показа људима својим на земљи, не престај да се молиш за оне који те похваљују.

И сада, глас исти.

Поставши Плод у утроби Твојој, остаде вечни Син Божји, Пресвета Богодевојко, примивши људску природу, задржа божанску, и од Тебе се преславно роди на нови начин, безгрешно и безболно; славећи смирење и трпљење Његовог човекољубља, Тебе поштујемо, Богомати.

Стиховње стихире, глас 4.

Наста твој празник, богоносни, светлији од сунца, и озарује оне који ти прилазе с вером, и бесмрћем облагоухава, и душама истаче исцељења, Григорије преподобни, молитвениче за душе наше.

Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Уздама уздражања победивши чулне и телесне страсти, чудотворче Григорије, и показавши ревност бестелесних на земљи, све телесне жеље духу си потчинио, зато сада уживајући почести у дворовима небеским, моли се за душе наше.

Блажен је муж који се боји Господа, у заповестима Његовим ходиће веома.

Блажени Григорије, положивши основу врлине, старог човека са похотама његовим си свукао, и у Христа си се, заиста, обукао, зато си изобличио многе нападе демона, поставши наставник монаха, моли се за душе наше.

Слава. И сада, глас исти.

Просвети, Чиста Дјево, наша срца расејана многим гресима и животним потребама, и не остави нас на радост непријатељима, да бисмо Те с љубављу славили и певали, Свеопевана.

Тропар, глас 8.

Православља светилниче, Цркве тврђаво и учитељу, монаха доброто, богослова непобедиви поборниче, Григорије чудотворче, Солуна похвало, проповедниче благодати, моли се за нас да се спасу душе наше.

Слава. И сада, глас исти.

Нас ради Рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, смрћу си смрт уништио, и васкрсење пројавио као Бог. Не презри створења руку Својих, јави човекољубље Твоје, Милостиви; прими Родитељку Твоју Богородицу, Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

На великој вечерњи.

Катизма: Блажен муж.

Стихире на Господи возвах на 10.

Глас 5.

Преподобни оче, свештени Григорије, процветао си од богољубивог корена као светла гранчица, као сазрело дрво, добро засађено код извора божанствених вода, које пре времена истаче плодове бесмртности, и сваки слух удивљава божанским делима и речима, красноречиви међу говорницима, и премудри у свештеним делима, сасуде пријатног боговиђења, моли се Христу, Кога си достигао, непрестано Га желећи, од божанствене славе у славу и од силе у силу, заиста нетрулежну.

Преподобни оче, досточудни Григорије, оставивши временску славу и испразну нискост, горње и нетрулежно заволевши, од пролазног богатства си мудро одступио, богатство заменивши сиромаштвом, духовни вид очистивши уздржањем, сузама и многим плачем, стога си се јавио светли сасуд Духа, Његовом благодаћу свеиспуњен, моли се да се од Његовог сијања и славе да онима који се поклањају Једном Богу, Тројици Свесилној.

Преподобни оче, најсвештенији Григорије, мач речи наоштривши Духом, био си огањ четама богоборним, и муња која са неба силази, која одсеца и попаљује незнабоштво, верне наставља тросунчаном зраку божанственом, којим просвећен, јавио си се друго сунце, сапрестолан и прибројан врховним богословима, с њима хваљен и настањен, и сада се моли да се дарује Цркви јединство, мир и велика милост.

Глас 4. подобно.

Неугасиви светилник, неуспављиво сијање, тихо и безметежно пристаниште благодати онима који морем пливају, сабравши се, у песмама достојно певамо, молећи те: својим молитвама избави од умних бура Цркву за коју си се храбро подвизавао.

Глас Логоса, духовно дисање, неугасиви огњени језик богословља, који си нечисто сабрање јеретика светло попалио благодаћу, тебе, Григорије,

молимо да се избавимо од замисли противника који те молитвама православно певамо.

У трудовима и ћутању си засијао, надспознатљивим и дубоким списима загрмевши, Христос те је поставио за свећњак Цркве, оче наш Григорије, који сваку тишину освећујеш, својим молитвама, речима и чудима неутврђени се утврђују.

Глас 2.

Којим богопохвалним песмама да опевамо јерарха: трубу богословља, огњенадахнута уста благодати, часно пристаниште Духа, непоколебиви стуб Цркве, велики украс васељене, реку премудрости, светилника светлости, звезду која творевину просвећује.

Којим цветовима песама да увенчамо јерарха: поборника побожности и противника безбожности, топлог предстојатеља вере, великог наставника и учитеља, свекрасну свиралу Духа, златосјајни језик, и извор који вернима истаче исцељења, великог и досточудног Григорија.

Којим венцима песама да украсимо јерарха: неизрециву сладост подвижника, објаснитеља духовних тајни, искусног проповедника богопознања, истинског учитеља молитве, плод смирења и уздржања, високих стремљења надахнитеља, великог и богомудрог Григорија.

Којим земаљским устима да похвалимо јерарха: учитеља Цркве, проповедника божанске светлости, неботајника Тројице, велики украс монаха, у делању и виђењу просијалог, Солуна похвалу, Атоса изданак, кога имамо за суграђанина на небесима, божанственог и пречудног Григорија.

Слава, глас 4.

Реч украсивши премудрошћу и непорочним врлинама, оче наш Григорије, божанским својим речима веселиш своје људе, богомудро сведочећи Једно Божанство Тројице, препрослављеним учењем си јереси погазио, чистоту вере уздигао, Христу предстојећи са духовним служитељима, измоли нам мир и велику милост.

И сада, глас исти.

Тебе ради богоотац пророк Давид у песмама објави величанствена дела Теби учињена; стаде Царица с десне стране Теби; и Тебе као Матер

Посредницу живота показа, Онај Који је без оца благоволео да од Тебе тело прими, да Своју обнови икону, пропалу страстима, и заблуделу на гору пронађе овцу, и на раме је ставивши, Оцу је приведе, и Својим хтењем, са небеским сједини силама, и спасе, Богородице, свет, Христос Који има велику и богату милост.

Паримије светитеља Григорија Богослова.

Литијске стихире.

Глас 1.

Светлољубиви зборе, часна породице, удивљење монаха и окрепљење верних, Константине и Калонија богомудри, Теодота и Епихариса, Теодосије и Макарије, и светлојављени Григорије, молите се за нас да вама у љубави следујемо, и тако саобразни Сину Божјем будемо, у непролазни дан будућег века.

Глас 2.

Благодат која засија чистотом твог живота, Григорије, озарила је и Атос и Цариград, просвећена је васељена твојим подвизима, у које те уведе божански Теолипт, Филадельфијски јерарх, старци Светогорци Никодим и Григорије; и ми, просвећени озарењем који донесе твој празник, оче, молимо те: сабравши и богомудре патријархе Филотеја и Калиста, са њима се моли да се спасемо.

Глас 3.

Светитељу Божји, никаква блага овог света ниси тражио, већ, њих омрзнувши, небеска блага си заволео, уместо земаљских дарова тражио си небеска, и уместо пролазних вечна. Зато молбу цара Душана ниси испунио, да с почашћу будеш архипастир Српске Цркве, него си остао на Светој Гори Атонској, у Господу непрестано пребивајући, тајанствено и неизрециво.

Глас 5.

Изнеможе ми ум настојећи да прослави преславног Григорија, сабора молитвених тиховатеља најузвишенији изданак, тајновидца божанских енергија, боговидца вечне светлости, делатног учитеља обожења,

христоподобног пастира, преукрашеног врлинама и блистајућег благодаћу! Смело ушавши у страшну тајну, и испитавши недостојност своју, молим те, оче Григорије, угодниче Христов, ниспошљи ми дар да те достојно прославим.

Чудесни оче наш Григорије, удеониче предвечне светлости, њоме просветли моју таму, да ти у светлости срца певам: благословен си, јер си узишао на гору блаженства; благословен си, јер си се успео на гору преображења; радуј се, озарени славом Царства Божјег; радуј се, прослављени славом од века припремљеном; ликуј и весели се, славо Цркве Христове, Григорије премудри.

Животним невољама опкољен и страстима поробљен, молитвеном заступништву твојем, оче Григорије, поверавам сво биће своје; испуни оптерећену душу моју Божјом тишином и светлошћу, да ти свагда избављан певам: Радуј се, чедољубиви родитељу и преславни чудотворче.

Дрхћем, наслућујући разумом, јер предстоји ми прославити богомудрог оца Григорија, Цркве Православне стуба чврстог, догмата смелог проповедника, чудотворца и исцелитеља, светогорски и солунски изданак, непобедивог учитеља богослова, ненадмашног заштитника тиховања, и непрестаног молитвеника за душе наше.

Слава, глас 6.

Служитеља дивних тајни Божјих, сина незалазне светлости, по дару усиновљеног Оцу, од Кога као Богочначалног рађа се и исходи Светлост, Испостаси Сина и Духа, Којима је био подобан светлошћу, Григорија прославимо, саборе богослова Цркве Христове: јер он тајанствене речи као Павле чу, и на прса Господња као Јован се наслони, и као истоимени му Богослов љубитељ Тројице постаде, Атанасију, Василију и предстојатељу Нисе, Кирилу, Максиму и Дамаскину раван се показа, заједничар свештенотиховања са Новим Богословом Симеоном нађе се, са свима светима моли се за оне који спомен његов свечасно славе.

И сада, глас исти.

Просветли таму моју, Владичице Богородице, као слуга твој преподбни Григорије молим те, као што се од њега ниси одвајала, заједно са Богословом Јованом, старајући се за њега све док се не пресели у жуђено почивалиште, тако се ни од мене немој одвајати, старатељство Своје не сакри од мене, који се опомињем милости Твоје, излирене обилно роду људском и преподобном твоме.

Стиховње стихире, глас 5.

Радуј се, светилниче православља, сунце Цркве, похвало монаха, избрани учитељу делања, светитељу Григорије, станиште премудрости, свирало духовна, песниче одушевљени, уста Господња, који нас од недостојних чини достојнима, моли Христа Бога да нам дарује велику милост.

Уста моја говориће мудрост, и пучење срца мога разум.

Радуј се, високи уме, гледатељу тајне, даровани сасуде Духа, пресветли светилниче, блистање божанственог осиања, силно и часно сместиште љубави, кротки, прости и незлобиви, заиста, јављање откровења, море божанских списа, неисцрпни бездане божанске речи, моли Христа Бога да нам дарује мир и велику милост.

Свештеници Твоји обућиће се у правду, и преподобни Твоји обрадоваће се.

Радуј се, дубино богословља, правило побожности, који си једну природу Тројице са истим хтењем и дејством високо уздигао, Божанство просто, свесилно и нестворено, надвременом благодаћу посрамивши отпале од обожења, уста богослова, светитељу Григорије, славо божанских отаца, међу које си прибројан, светилниче црквени, својим молитвама даруј нам велику милост.

Слава, глас 4.

Виђење и делање си објаснио, богојављени Григорије, божански заволевши и зажелевши премудрост, обогатио се се даровима из уста Духа, сладост твојих речи истиче као мед из саћа, Цркву Христову увек веселећи божанским учењем; зато, на небесима, са светитељима боравећи, за нас се непрестано моли који славимо спомен твој.

И сада, глас исти.

Тропар Светитељу двапут, глас 8.

Православља светилниче, Цркве тврђаво и учитељу, монаха доброто, богослова непобедиви поборниче, Григорије чудотворче, Солуна похвало, проповедниче благодати, моли се за нас да се спасу душе наше.

Богородице Дјево.

На јутрењу.

На Бог Господ тропар светитељу двапут.

Слава. Тропар светој породици Палама, глас 1.

Калонија доброчедна и правомислећи Константије, велики подвижнике и боговидче јерарше Григорије, Епихариса, невесто Христова, преподобна Теодота, мудри Теодосије и свештени Макарије, похваљујемо ваше подвиге; слава Ономе Који вас је увенчао, слава Ономе Који вас је обасјао својом нетварном и вечном светлошћу обожења.

И сада, глас исти. Богородичен.

Гаврило рече Теби, Дјево, радуј се; с тим гласом оваплоти се Владика свих, у Теби, Светом Кивоту, као што рече праведни Давид; јавила си се шира од небеса носећи Свог Створитеља. Слава Ономе Који се у Тебе уселио, слава Ономе Који је произишао из Тебе, слава Ономе Који нас ослободи рађањем Твојим.

Сједален по 1. катизми, глас 1.

Божанског Христовог светилника певајмо, огњени стуб, облак светлости, који је Новом Израиљу дат да га уведе у духовну земљу мира, у митрополију прворођених у Христу, великог Григорија.

Слава.

Чувара догмата вере, царски украс и чудо Христове Цркве, опевајмо великог Григорија, који нас научи да верујемо у једно божанство неприступно и просто, својим блистањима нама причасно.

И сада.

Усели се у Тебе сва пуноћа Божанства, Чиста, као што рече Павле, сву природу трулежних обоготвори, Владичице, Ти си била почетак овакве благодати, и спаситељно руководство онима који те с вером и љубављу поштују.

Сједален по 2. катизми, глас 1.

Добро омивши дух точењем суза, умно си примио божанску благодат, досточудни, и био си причасник обожења, које је изван природног поимања, које си проповедао као нестворено и јединствено, богомудри Григорије.

Слава.

Добро изучивши тајне Писма, и опитно искусивши подвиг, смело си проповедао богодејствовање енергија, заиста нестворених и суштинских, и њима пребогато обасјан, посведочио си истину обожења, богомудри Григорије.

И сада.

Најсветлији сасуд духовне светлости, разреши таму мог срца и најтеже бремене страсти, молим се, заштити ме и настављај на стазе покајања, и удостој ме будуће светлости, Свблажена Владичице.

Величаније.

Величамо те, светитељу оче наш Григорије, и поштујемо свету успомену твоју, јер ти молиш за нас Христа Бога нашег.

Изабрани псалом.

Блажен је човек који се боји Господа, у заповестима Његовим ходи веома.

Слава и богатство је у дому његовом.

И правда његова пребива у векове векова.

У спомен вечни биће праведник.

Праведник ће процветати као палма, као кедар на Ливану ће се умножити.

Узвеселиће се праведник Господу, и надаће се у Њега.

Ти си разумео правду моју, и истину моју.

И језик ће се мој поучити правди твојој, сваког дана хвали твојој.

Опет величаније.

Светлост засија праведнику, и весеље онима који су праведни срцем.

Род праведних ће се благословити.

Славом и чашћу венчао си га.

Јер си ти благословио праведника, Господе.

Као оружјем благовољењем венчао си нас.

У њему посети нас Исток са висине.

Јави се у тами, и онима који у сенци смрти седе.

Да настави ноге наше на пут мира.

По полијелеју сједален, глас 8.

Одступивши од пролазног, оче Григорије, од царског друштва и сродника, стекао си постојано, блажени; цео дом и породицу си привео Владики свих, часна свеспаљенице, Њиме настављан, освештао си душу и ум са телом, Григорије, делањем и виђењем, Њему се моли усрдно да дарује опроштај грехова онима који са љубављу празнују свети спомен твој.

Слава.

Био си стуб Цркве, и побожности богатство неукрадиво, богоречити светитељу, појаснитељу вере у Свету Тројицу, Богоузрочног и Беспочетног Оца, и од Њега рађаног Сина, и Духа од Њега исходећег, вечно њему сапостојећих, Григорије, слаткоречиви и премудри.

И сада.

Обукавши се у тело као Благ, лик слуге обожи Владика, сјединивши са Божанством, и створену природу испунивши Духом, зато ти певамо Духом испуњени, Учеснице у неизрецивим делима: радуј се, спасења почетку; радуј се, разрешење сагрешења оних који се с вером поклањају Породу Твом.

Степена, први антифон, глас 4.

Прокимен, глас 4.

Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Стих: Шта да узвратим Господу за све што ми је дао?!

Јеванђеље по Јовану (10, 9-16).

Стихира после 50. псалма, глас 6.

Истинског проповедника побожности, пресветлу звезду Цркве, поштујмо похвалним песмама, светилника Солуна, ученика Светлости и пријатеља Христовог, који божанствено сеје реч побожности у срца свих верних, свима потребно за спасење дарује, и умилно се моли Господу да помилује душе наше.

Канон светитељу, глас 1.

Песма 1.

Ирмос: Твоја победничка десница боголепо се у сили прослави, јер она, Бесмртни, као свемогућа, противнике сатре, Израиљцима нови пут дубине сачинивши.

Извору дарова и духовној Премудрости пришавши, преславни, јавио си се пучина благодати, капљу ње, оче, и мени подај који те певам.

Устав и правило изнад природе ти си био, уста богослова, и светитељ, и учитељ божанственог, отуда, сабравши се заједно, теби песму плету.

Јавио си се други Јеремија из утробе познат, Створитељу цео предан, цео освештан, богоносни, отуда твоја уста Божје речи примише.

Предстојећи божанственом престолу са анђелима, боговидче Григорије, сада примајући зрак јасно неприступан, моли се да се греховне таме разрешимо, молимо се.

Канон други светитељу, глас 4. Ирмос Отворићу уста своја се изоставља.

Божанствени, богоговорни, особити језици говорника и богослова, приђите, стеците се на сабрање, опевајте по достојности духоговорника, божанственог Григорија.

Стуб вере, поборник Цркве, велики Григорије да се похвали мношвом, свеособити пастир Солуна, красота јераршког чина, заиста.

Од младости си заволео боље и савршено живљење, оче, од детињства си заволео мудрост, истонараван и истомудар си се показао имењаку свом, оче Григорије.

Канон трећи, светитељевој породици, глас први (ирмос исти).

Велику побожност породице опевајмо, јер се, у свету живећи, монасима у благочешћу приближи, обасјаваше славни царски град и двор узвишени, но и сада обасјава православне хришћане.

Бивајући пријатељ и саветник царев, члан сената царског, у смирењу си благочешће сачувао, а, заиста чудесно, чисте молитве се удостојио, Константине.

Богородичен, првог канона.

Светлост засијавши из утробе твоје, Богородице, желећи да види Григорије, Тебе као Молитвеницу и Њега, Саздатеља представља, онима који желе пошаљи благодат.

Катавасија по Уставу: Благовештењска.

Отворићу уста своја и напуниће се Духа, и реч упутићу Царици Матери и јавићу се светло празнујући, и певаћу с радошћу Њена чудеса.

Песма 3.

Ирмос: Једини Који познајеш човечје суштине немоћ, и Који си се милостиво у њу саобразио, препојаше ме с висине силом, да Ти вапијем: свет је одушевљени храм неизрециве славе Твоје, Човекољупче.

Сулудо, премудри, светску славу си заменио, крсну мудрост си заволео, и крст на рамена примивши, показао си, као што Павле рече, како се лудошћу светске мудрости надилазе.

Сведушно си, оче заволео сиромаштво, и смирење, и убогост, и нестицање, бежећи од људи, отуда си гоњен у пустињу свагда, у мирису мира зовући Христу: идем за Тобом.

Умртвио си, премудри, старог пропадајућег човека сваким уздржањем и плачем, довољно се умивши изворима суза, живљењем си примио древну доброту у Христу и у Новог си се обукао.

Похвалимо, мноштва монаха у местима сабрања, са свим свештеницима, красним гласовима и божанским речима општег учитеља, који нас је украсио делима и речима, Григорија.

Канон други.

Чувајући божанствене токове твојих учења, сваки злославни мучки напад избегавамо, и од свих ових војски се пазимо твојим свештеним списима, Григорије.

Безумље премудрости злославних си разрушио, блажени, имајући Божју Ипостасну Премудрост у срцу свом, Њом и шумом Духа си поразио сав трули њихов понос.

Умртвивши свако сладострашће тела, премудри, подвижнички си оживео уздизање душе своје, и њу си као божанствени орган премудрости показао.

Канон трећи.

Праведном мером мерећи, Константине, од судова Божјих ниси се удаљавао, те си удовици у помоћ притекао, и за добро дело пролазну награду ниси примио.

Чудесним промишљањем Творчевим увек си био, Константине, снажен, тако си чудесно риболов однео, са породицом Господа славе славећи.

Богородичен.

Видевши зрак духовни који си желео, Григорије, посредништвом Богомајке, најјасније сада њиме освештан, Њу моли да таму страсти измени благодатном светлошћу.

Катавасија.

Певаче славе Твоје, Богородице, живи и благословени Изворе, сакупљене у хору духовном духовно оснажи, и у Својој божанској слави венаца славе удостој.

Сједален, глас 8.

Уздржањем, трудом и сиромаштвом, молитвом и богомислијем, Григорије, сузама си очистио срце, сав усхићен и сабран у Христу Духом, чувши неизрециво као Павле, и бивши сасуд изабрани, достојно си понео Христово име, проповедао си нестворено, узвишено, просто и једно Божанство, Које не престај да молиш да се спасе стадо твоје.

Слава.

Твој глас бодар у учитељству возглашава у умилним срцима, подиже душе лењивих, богоречитим словима својим пронашао си лествицу, која узноси од земље ка Богу; зато, Григорије, чудо Јеладе, не престај да се молиш Христу да просветли божанском светлошћу оне који те поштују.

И сада.

Који си у почетку привео из небића у биће, Логосе Божји, и човека почастио Својом иконом, њега иструделог прелешћу змије очистио си, Милостиви, устројивши спасење на крсту, будући оденут примљеном природом, њу си и спасао Духом Светим; молитвама Своје Мајке,

Владико Христе Боже, даруј опроштај сагрешења онима који се с вером поклањају сили Твојој.

Песма 4.

Ирмос: Тебе Гору, Божјом благодаћу приосењену, прозорљивим Авакум угледа очима, из Тебе ће изаћи Израиљевом, објављиваше, Светом на спасење наше и обновљење.

Ноћ без светла и таму, Григорије, ранивши молитвеном палицом, као Мојсије Египат, узишао си натприродно к божанственом виђењу, и законодавац си нам био.

Узишавши на висину божанствених врлина, оче Григорије, као на Тавор Христови другови и ученици, Њега си видео, Који јавља природну и божанствену славу, и, обоживши се, показао си се друго сунце.

Божјих тајни и неизрецивог, боговидче Григорије, богословио си ову тајну, једино њу благовестивши и Нествореног силом и трима саставима.

Канон други.

Отворивши уста своја, оче премудри, божанствену премудрост си проповедао, којој си се увек у срцу свом поучавао, и Варлаама си показао као сујетног, неразмишљајућег и безумног.

Зашао си, најслађи, у земљу, као сунце по закону природе, и осијаваш као јутро са Христом, Невечерњим Сунцем, надзирући својим молитвама.

Јави те Божја благодат као похвалу и превелико утврђење православних, и доброг пастира, и богослова другог, и благог чувара стада.

Канон трећи.

Предвидевши близак одлазак ка Господу, монаштво си примио, и потом уснуо, пример си старим монасима показао, у молитви изврсни, Константине.

Доброћедна Калонија, у добром васпитању си мудро подизала своју децу, старајући се за благочестиво образовање, светитељко пречасна.

Богородичен.

Логоса Божјег Неизрецивог Родитељку опевао си свештеним речима, и тајну божанског оваплоћења светло си објавио, Њу сада моли да Цркву сачува ненападану.

Катавасија.

Који седи у слави на Престолу Божанства, Надбожанствени Исус, на Облаку дође лаком, у свој моћи Својој, и Он спасе оне што кличу: слава, Христе, моћи Твојој!

Песма 5.

Ирмос: Који си просветио сијањем Свога доласка, Христе, и осветио Крстом Својим крајеве света, срца просвети светлошћу твог богоразума, оне који те православно певају.

Ум велики, неизрецива дубина премудрости, нађе за усељење твој ум, богоносни, са собом удружен, даровао си се умна и премудра свирала Цркве.

Као светли зрак који некад на Атону засија, Григорије, дарујеш се светлом граду, који си духовном светлошћу богоподигао, освећујући и отачки поучавајући.

Као божанствени дар и непотрошено богатство те нашавши, силна солунска митрополија сазива суседе на заједничарење у твојим речима и чудима, блажени.

Желећи подвиг и благодатне Григоријеве речи, њему песму сада приносећи, њега замолимо да својим молитвама Створитеља и Владикау свима милостивог учини.

Канон други.

Српом својих речи и свештеним списима си посекао трновите јереси и коров лажно изникли, положио си благочестива семена православља, свештеноначалниче Григорије.

Речи твоје и часни списи, свемудри, небеска су роса, мед из камена, хлеб анђелски онима који ти притичу, и пиће, брашно, слаткоћа, наслада и извор воде живе, Григорије.

Као опшег учитеља те познаје и земља и море, свештени стуб православља, часног породитеља оружја божанствених догмата, премудрог богослова, освештаног, сажитеља, сапричасника и истонаравног Апостолима.

Канон трећи.

Децо света, ромејског двора некада украси, а сада Христовог, децо родитеља светих, Теодосије и Макарије, Теодота и Епихариса са Григоријем.

Првенац Григорије, узрочниг вашег монашења постаде, јер све световно презревши као варљив сан, поведе вас, Теодосије и Макарије, на Гору Атонску, а ваше сестре и мајка са послугом другим манастирима отидоше.

Богородичен.

Просветивши ширину земље светлошћу Сунца, јави се невечерња светлост онима у тами, Дјево, Њега моли да нас од грозне и греховне таме избави, Владичице.

Катавасија.

Све се задиви божанственој слави Твојој; јер Ти си, Најчистија Дјево, у крилу имала Бога над свима, и родила Вечнога Сина; Он свима што славе Тебе мир дарује.

Песма 6.

Ирмос: Опколи нас последњи бездан, нема избављења, изменисмо се као овце за заклање, спаси људе своје, Боже наш, јер си Ти моћ немоћних и исправљање.

Правило врлина је твоје обожено житије било очигледно вернима, Григорије, заиста, управитељу побожности, такође и твоје речи и говори којима људи твоји расуђују, проповедајући Једног Свесилног Бога, Јединог и Нествореног.

Побожно проповедавши Једно Божанство, јавио си се велики, Григорије, трима саставима једну природу и силу, Њу сасвим просту и нестворену, оне који брбљаху о створеном божанству силно си посрамио.

Изобличаваше безумно мудровање Акиндина, као и раније гордог Варлаама, који су се приопштили јелинској слави, и сведоше Божанство на твар, обешчестише достојанство Сина Божјег као некада Јевреји.

Уставе, говоре и светле речи приводећи нам, Григорије, којима си отворио мисао часних богослова Духом, молитвама својим Цркву Христову сачувај непоколебивом, избављајући је од сваке јереси.

Други канон.

Раскиде се понос сујетних и језик безумног Варлаама, речима и говорима и оштрином разума премудрог цара и тобом, Григорије.

Божанствену свиралу Духа, трубу која јасно проповеда божанствене тајне, продстојатеља солунског, богословни језик песмама поштујмо.

Људима некада предводител, као огњени стуб, противнике вере си попалио, сабрања верних си просветлио, богомудри оче Григорије.

Трећи канон.

Удобност светску оставивши, и све земне могућности презревши, показали сте се још више ученици Христове светлости, љубитељи тишине, изданци благочестивог Константина.

Узвикујеш Калонија добра са Константином: ево, ја и деца коју ми даде Бог, она се на вољу жртву Њему принеше, монаховања тихи живот водећи.

Богородичен.

Показала си се, Владичице, виша од престола херувимских, и свих небеских сила и сваког скупа горњих чинова, јер си била неизрециви Престо Божје Ипостаси, Њега као свог Сина Милостивог ми учини, који те верно са Григоријем певам.

Катавасија.

Божанствени овај и свечасни, празнујући празник Богоматере, ви, богомудри, ходите, хвалу Њој певајмо, и од Ње рођенога Бога славимо.

Кондак, глас 8.

Свештени и божанствени орган премудрости, светлу трубу богословља, певамо те, Григорије богоречити, но духовно предстојећи Господу, ка њему нас, оче, управи, да ти кличемо: радуј се, проповедниче благодати.

Икос.

Показао си се као анђеол на земљи који је објављивао бестелесним гласовима смртнима неизрециво и божанствено, иако живећи као човек у телу, зато си све удивило, богоречити, да ти кличемо ово: радуј се, Њега ради светлост си проповедао; радуј се, Њега ради тама се одгони; радуј се, нествореног Божанства објавитељу; радуј се, створене и видљиве природе изобличитељу; радуј се, висино непроходна, која је о природи

Божјој говорила; радуј се, дубино недогледна, која је енергије објаснила; радуј се, који си добро изрекао славу Божју; радуј се, злих мудровања победитељу; радуј се, радуј се, звездо која указујеш на Сунце; радуј се, сасуде божанственог пића; радуј се, тобом истина сија; радуј се, тобом се помрачује лаж.

Радуј се, проповедниче благодати.

Песма 7.

Ирмос: Тебе, умну, Богородице, пећ, разматрамо, верни, као што три дечака спасе Преузношени, свет обнови у утроби Твојој цели, хваљени Отаца Бог и Препрослављени.

Смисао твојих божанствених речи и говора, као севање грома, не могу спознати јасно заробљени и свезани лажју као слепи, као што пише, сада су стенама слични као безумни.

Мрачна ноћ непокорнима би и сада природна светлост Царства славе Божје, коју јави тајницима Човекољубац на Таворској гори, Григорије, којом се довољно причешћујући, приопштаваш се угодницима.

Оне који нечастиво похулише на благодат Божјег безметежја и молитве, преславни, неизрецивом обожењу се покварено насмејаше, посрамивши, одагнао си од божанственог двора, који си увек чувао својим молитвама.

Други канон.

Поучавајући речима и списима својим, Григорије, Божјем разуму се учимо и јављамо испуњени духовном Божјом премудрошћу, и нестворену благодат и Божје дејство благосиљамо.

Победио си мач и стреле злославних, и гордост Варлаамову, и сваку силу јеретичку, као ткање паучине си уништио, камене превелики, јерарше.

Твојим речима и догматима се запечати вера побожних, и престаде дрскост јереси, Григорије, престаде и оповргавање православних и сила злославних.

Канон трећи.

На позив сестара часних у славни град си се вратио да опеваш уснулу своју мајку Калонију, и у испосницу веријску к себи да дозовеш Теодоту и Епихарису.

У цвету младости целомудрене и богоразумне узбра вас Христос, Господар живота, Епихариса и Теодота са Теодосијем.

Богородичен.

Дође и сада у нашу помоћ опште спасење, примајући Григоријеве молитве, Владичице, дакле, успављујући душевне и телесне страсти и општи метеж трулежи брзо разрешавајући.

Катавасија.

Не послужише твари благочестиви уместо Створитељу, но претњу огњем презревши храбро, радоваху се, певаху: препрослављени Господе и Боже Отаца, Благословен јеси!

Песма 8.

Ирмос: У пећи деца Израилјева, као на огњишту, добротом побожности чистије од злата се блистаху, говорорећи: благословите, сва дела Господња Господа, певајте и преузносите у све векове.

Јавио си се, оче, сав освештан, сладак, праведан, кротак, онима који ти прилазе са вером ти истачеш сладост речи, Григорије, и божанствено пиће, које весели благочестива срца свих, капљући онима који су мучени душевним чулима.

Ум и језик заиста благородан, васпитање и речи нађоше чисто срце, Божја Премудрост се усели у тебе, с Којом си се као пријатељ с пријатељем свезао, оче, и целом свету те показа као чудо.

Сила побожности показа јеврејску децу у пећи неповређеном, њима се уподобљавајући, преподобни, задржао си пламен злочешћа усред пећи искушења, храбро опевајући Владикау и спаљујући гонитеље.

Течењем својих суза си погрузио умног фараона и сву египатску војску си потопио, узишао си на гору бестрашћа, побијајући одатле силом Духа воске нападача, као велики Мојсије.

Канон други.

Предстојећи сада Престолу Свебогатог, као подобан богословима, и њима једнак и раван, свемудри Григорије, солунски предстојатељу, доброто јерараха, светло се украсивши славом свештеноначалства, Богу и сада служећи.

Бог који је видео чистоту твојих помисли и пре утробе и пре зачећа, божанственом и верном цару јасно говораше да ћеш бити непоколебиви поборник Цркве; зато си запечаћен правилном објавом вере и миром свештеноначалства.

Јасно се побеђује и посрамљује сабрање Акиндина твојим дланом, и мудрим твојим говорима, преславни Григорије, солунски предстојатељу, и као што ишчезава дим, ишчезе труло безумље, твојим горомогласним и богословним језиком.

Канон трећи.

Предвидевши своју смрт, Епихариса благодатна, и Теодосијеву си прорекла, и страдања за истину Григорија, те си се са Христом, ко дјева мудра, успенијем још присније сјединила.

Не желећи да ка Господу одеш док благослов великог Григорија не добијеш, дочекала си посету његову, и са речима благодарења Христу си отишла, Теодота богодана, нествореном светлошћу сијајући и мириса се испунивши.

Богородичен.

Светли проповедник благодати и богослов Духа, Чиста Богородице, и Даног Тобом свету, сада славећи песму речи, песме и све хорове ти сабира, као верни слуга, спомен Твој славећи.

Хвалимо.

Катавасија.

Младиће благочестиве у пећи Издакак Богородичин спас'о је; тада се показа лик Његов, а сад на делу Он земљу целу подиже да пева Теби: Господа славите дела, и преузносите у све векове.

Часнију.

Песма 9.

Ирмос: Слику чистог рођења Твог огњегорућа купина показа се несагорива, и сада на нас свирепу да угасиш, молимо се, пећ, да те, Богородице, непрестано величамо.

Предстојећи Престолу Тросунчаног и беспочетног Божанства, Григорије, и довољно се насићујући дејством благодати, коју си опевао, саподвижнике и пријатеље који те сада помињу ти помињи.

Нашао си остављење својих болести, беспочетно Божје Царство, оче, које си на земљи благочестиво проповедао, примио си триплетене венце, божанског исповедања, свештенства и безмолвија.

Јавио си се похвала монаха, божанствени богослов, извесно правило свештенства, ради чега ти се још овде даде божанствена благодат чудеса, која потврђиваше речи твоје.

Закон похвалих и разумних подвига, преславни, заиста превазиђе, и на земљи живиш, изашавши из тела, но прими мало певање, најособитији, и мољено подај онима који те желе у својим молитвама.

Канон други.

Био си Божје огледало, Григорије, јер си оно по икони неповређеним сачувао, ум господарем над телесним страстима мушки поставивши, и оно по подобију си задобио, отуда си био најсветлији дом Свете Тројице.

Благочестиви цар те показује као крилатог ваздухоходача, њему си у борби помогао, као сав испуњен Божанским Духом, и сујетномудрог лудог Варлаама који је са висине неправилно говорио о Богу победио си.

Сав си био испуњен премудрошћу, преславни, светлост си обасјао свету, источивши догмате православља, удружен са особитом философијом, премудри, божанствени страх си у утроби зачео и речи Духа си породило.

Канон трећи.

Свештени и блажени Макарије, састрадалче у гоњењима Григорија, испуњен врлинама, из Атонских испосница Христу си узлетео, и са породицом се у рају населио, преподобни.

Теодота и Епихариса, Макарије и Теодосије, Константине и Калонија са Григоријем, добротом монаха и славом све Христове Цркве, молите се за нас који вам светли спомен славимо.

Богородичен.

Уста је био страшног Твог рођења и богоразумни језик, Владичице, и натприродног обожења јављеног од Тебе, часни Твој служитељ Григорије, чије молбе сада примајући, спаси све.

Катавасија.

Свак на земљи рођени да ликује Духом осветљаван, да празнује

бестелесних умова природа, штујући светковину свештену Богоматере, и да кличе: Радуј се, Свеблажена Богородице Чиста, Вечна Дјево!

Свјетилен, глас 2.

Радуј се, похвало отаца, уста богослова, узоре безмолвија, доме премудрости, сило учитеља, бездане речи; радуј се, делања органе, врху виђења; радуј се, исцелитељу болести и страсти људских; радуј се, станиште Духа Светог, оче Григорије.

Слава.

Радуј се, тајна трубо Светог Духа; која у сред Цркве испева слатку песму богословља, и прослави Свету Тројицу, а посрами безумље јеретика, богоносни оче Григорије.

И сада.

Радуј се, посреднице радости; радуј се, разрушење клетве; радуј се, Адамово васкрсење; радуј се, победо демона; радуј се, укидање женске безобзирности; радуј се, испражњење ада; радуј се, умртвљење смрти; радуј се, освећење створене природе; радуј се, Дјево; радуј се, Владичице свих; радуј се, Мајко Божја.

Стихире на Хвалите на 6.

Глас 8.

Свештени оче Григорије, Бога си заволео од детињства, а видљиво пристрашће омрзао, примивши крст јунаштва, Свом Владики си следио, плачем и сузама очистивши душу и ум, свецео си био боговидац.

Свештени оче Григорије, виђењем и делањем си добро очистио срце, био си станиште Духа, Његово сијање си примио, те си се, заиста, показао као светлост нама који ти прибегавамо; где, син светлости си био по благодати, славни, јер сама природа Божја се не раздељује.

Богомудри оче Григорије, раскопао си корен и семе зла, Варлаама си одсекао мачем духовним, и његовог истомишљеника и следбеника Акиндина, изгнавши јеретике и придруживши их богоборним Јеврејима, јер поревноваше њиховом безумљу.

Богомудри оче Григорије, душу и ум си очистио, нечистог ђавола избегао, славан си се показао величином духовном, дух си предао Христу Богу нашем, вечно радујући се са онима који следоваше Јеванђеље.

Глас 1.

Завршивши блажени живот у свету, и сада се радујеш у сабору блажених, и у земљи кротких као кротак живећи, јерарше Григорије, богатећи благодаћу чудеса, која од Бога подајеш, оне који те поштују.

Засадио си догмате православља, одсекао трње злославља, блажени Григорије, умноживши добро семе вере, заливањем речима својим, стоструки плод, као делатни земљорадник, Богу си принео.

Слава, глас 6.

Добри подвижниче праве вере, добри војниче Христа Бога, који си ради Војводе пострадао и Њему угодио, добрим подвигом си се у Цркви подвизавао, Њу сачувај у православим догматима, на непоколебивом камену, Григорије.

И сада, глас исти.

Богородице, Ти си истинска лоза, која је произрасла Плод живота, Њега моли, Владичице, са Апостолима и Григоријем, да се спасемо.

Велико славословље.

А к а т и с т

Кондак 1.

Солунског пастира свеособитог и Цркве светило многосветло опевајмо у песмама богогласним; јер светлости незалазне јави се станиште и подаје просвећење и благодат онима који му кличу:

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Икос 1.

Анђео у свету, као гледатељ горњег, показао си се, Григорије свеблажени, и боговидним својим житијем анђелске дарове си задобио. Зато, твојој светлости дивећи се, оче, вапијемо:

Радуј се, ти којим светлост божанствена сија.

Радуј се, ти којим се тама одгони.

Радуј се, премудрости врте благомирисни.

Радуј се, васпитања доброг причасниче!

Радуј се, висино несагледива високих виђења.

Радуј се, дубино непроходна дарова духовних.

Радуј се, јер си црквена светлост.

Радуј се, јер си показао сила православних.

Радуј се, светило вере свесветло.

Радуј се, светилниче благодати незалазни.

Радуј се, ти кога ради безумници ћуте.

Радуј се, ти кога ради богослови узигравају.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 2.

Поглед душе своје од младости, оче, ка Христу Цару усмеривши, презрео си дворове и земну славу си оставио, испосничким трудовима следујући, певао си: Алилуја.

Икос 2.

Свом разуму спољашњем си се научио, свеблажени, као разуман и врло оштроуман, отуда си се Премудрости Божје јавио љубитељ, Григорије,

умудрујући божанственим речима својим онима који ти побожно вапију:

Радуј се, нарави преподобних сасуде.

Радуј се, светлости нестворене скровиште.

Радуј се, корена благородног дрво свеплодно.

Радуј се, благочешћа гранчице благомирисна.

Радуј се, цвете неубењиви земљорадње тајанствене.

Радуј се, финиксе многоплодни благородства духовног.

Радуј се, јер си презрео лаж светску.

Радуј се, јер си примио благодат богодану.

Радуј се, Христов служитељу најтоплији.

Радуј се, од свега трулежног превиши.

Радуј се, ти који си духовне силе оживео.

Радуј се, ти који си страсти стремљења умртвио.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 3.

Светом силом си се на Атону обукао, примивши монашки чин, и у немоћи тела припремио си се за испоснички труд, Григорије блажени, зовући Оном Који те је укрепио: Алилуја.

Икос 3.

Просијао си безмолвијем и сваким усрдним подвигом делатног живота, и молитвом Спаситељу тајанствено си се сјединио, светлошћу божанственом испуњен, просвећујеш оне који ти вапију:

Радуј се, светилнице безмолвија.

Радуј се, образцу уздржања.

Радуј се, умне молитве делатниче.

Радуј се, делатног живљења станиште.

Радуј се, многоцени сасуде надахнућа Утешитеља.

Радуј се, уста богоносна гласа духовног.

Радуј се, јер си надишао пределе трулежи.

Радуј се, јер гледаш славу Божју.

Радуј се, ти који гледаш светлост божанствену.

Радуј се, ти који Бога видиш и од Њега виђен.

Радуј се, ти који си зауставио безумно мудровање.

Радуј се, ти који си одагнао љуте нападе.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 4.

Поживевши у безмолвију, као анђео, оче, горње светлообасјање си примио, и, заиста, исоуњен божанственом светлошћу, отишао си са Атона као сунце, Григорије богомудри, пламено певајући: Алилуја.

Икос 4.

Изобличио си божанственом речју и силом премудрости и светим догматима, богомудри, злославље Варлаамово, задививши све благодаћу, јер показао си се учитељ божанствени онима који ти вапију:

Радуј се, цевнице побожности.

Радуј се, падање непобожности.

Радуј се, Цркве велики учитељу.

Радуј се, богосијања нествореног испуњени.

Радуј се, говорниче многомудри догмата правих.

Радуј се, мачу двосекли свих врагова.

Радуј се, духовног корова искоренитељу.

Радуј се, добродетеља небеских насадитељу.

Радуј се, богати у речи благодати.

Радуј се, кротки у свему и незлобиви.

Радуј се, ти који верних срца утврђујеш.

Радуј се, ти који страсти увек спаљујеш.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 5.

Богоречитим језиком на сабору божанственом, као испуњен небеском премудрошћу, изложио си, оче, православља, заиста, свете догмате, као оцима једнодушан, Григорије, са којима зовеш: Алилуја.

Икос 5.

Светитељ богомудри, као станиште добродетељи и тајник усхођења божанствених, и солунски пастир боговидни и премудри био си божанствени изабрањем, преподобни, слушајући од нас ово:

Радуј се, уста богослова.

Радуј се, моћи православних.
Радуј се, јереја правило најтачније.
Радуј се, пастира обрасцу богоотиснути.
Радуј се, свештеног учења богопознања трубо.
Радуј се, изворе боготекући који истачеш нову воду.
Радуј се, Солуна благославни пастиреначалниче.
Радуј се, православља богоречити предстатељу.
Радуј се, светлости божанствене служитељу.
Радуј се, живота непорочног учитељу.
Радуј се, ти који очишћујеш духовну нечистоту.
Радуј се, ти који распаљујеш ревност верних.
Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 6.

Проповедник светлости божанствене поставши, богоречити, као њен причасник у живљењу, њоме си примио глас Логоса и све си просветлио, Григорије, да Богу зовемо: Алилуја.

Икос 6.

Засијавши на сабору, као светли богослов и уста неизрецива Премудрости, непричасну Божју суштину богоговорећи си проповедао, и причасно дејство, онима који ти вапију:

Радуј се, велики свештенојавитељу.
Радуј се, божанствени богојавитељу.
Радуј се, горње светлости блавеститељу.
Радуј се, обожења светли тајнопишче.
Радуј се, умне трезвености вођо боговидни.
Радуј се, молитве унутрашње наставниче нелажни.
Радуј се, јер си се испунио благодаћу небеском.
Радуј се, јер си приопштио сијањима божанственим.
Радуј се, ти који гледаш Божју светлост.
Радуј се, ти који изгониш страсти таму.
Радуј се, осново православних догмата.
Радуј се, изворе боготочивих вода.
Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 7.

Велики међу светитељима заиста си се показао, Григорије, мудри богојавитељу, јер си био украшен апостолским живљењем и дивним врлинама, преподобни, и све подижеш да певају: **Алилуја**.

Икос 7.

Божанствени и нестворени нектар и духохранљиву манну и мед источен из камена, као што рече свештени Давид, дају завештања твојих речи, Григорије свечудни, онима који, веселећи се, вапију ти:

Радуј се, најслађи језиче.

Радуј се, најбожанственији зраку.

Радуј се, Спаситељев подобниче и подражатељу.

Радуј се, ревнитељу и састанару отаца.

Радуј се, небеско говорење које просвећује душе.

Радуј се, духорадосна росо која нас орошава.

Радуј се, свети благомирисе чистог живљења.

Радуј се, савршена храно духовне гозбе.

Радуј се, чашо бесмртног нектара.

Радуј се, изобличитељу злих мудровања.

Радуј се, сијање мудрих богоносаца.

Радуј се, водичу православних људи.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 8.

Даде се чудна благодат у богатом изливању из твојих уста, богојавитељу, отуда, као велика река која истиче из Едема, Григорије, сву Цркву напајаш, Господу вапијући: **Алилуја**.

Икос 8.

Твоје светле подвиге, оче, проповеда Гора Атонска са Солуном, и сва Црква верних те поштује као богоозареног весника надизрециве светлости, којом просвећујеш оне који ти вапију:

Радуј се, богоносна уста.

Радуј се, мироносни сасуде.

Радуј се, органе Трисунчаног сијања.

Радуј се, њиво савршеног безмолвија.

Радуј се, богосветли доме божанственог дејства.
Радуј се, неукрадиво богатство стечено Духом Живота.
Радуј се, јер си примио божанствене дарове.
Радуј се, јер си оповргао Варлаамова празноречја.
Радуј се, ти којим се Атон велича.
Радуј се, ти којим се одгони прелест.
Радуј се, светла славо Солуна.
Радуј се, тврда снаго православља.
Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 9.

Реке тајанствених вода теку из утробе твоје, оче, као што рече Спаситељ, и жедна срца поје водама живота, Григорије, да бисмо Богу говорили: Алилуја.

Икос 9.

За добро исповедање си лако примио различита искушења, оче, и за све искушан као злато у огњу, презасијао си, узводећи ка бољем оне који ти побожно вапију:

Радуј се, камену храбрости.
Радуј се, стено трпења.
Радуј се, ти који се ниси уплашио напада искушења.
Радуј се, ти који си угасио пећ страсти.
Радуј се, непоколебива стено Цркве Христове.
Радуј се, многосветли светилниче богомудрих људи.
Радуј се, јер си невоље у радости поднео.
Радуј се, јер си Господу са славом предстао.
Радуј се, ти који проповедаш Божје Тајне.
Радуј се, ти који си вернима предложио спасоносно.
Радуј се, божанствени домостројитељу душа.
Радуј се, најбожанственији Христов друже.
Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 10.

Речима твојих устију православна вера се утврди Божанственом Духу, јер си био једнодушан и једнонараван древним оцима, и њихове речи си поставио као врх, певајући: **Алилуја**.

Икос 10.

Наслађујући се зрацима нетварне светлости, која је засијала на Тавору, њену славу и доброту си свештено речима описивао, уздижући ка причешћивању њом, оне који вапију:

Радуј се, тајниче нестворене светлости.

Радуј се, избавитељу од душепогубних страсти.

Радуј се, претпочетку будућег благославља.

Радуј се, утехо оних који су у невољама.

Радуј се, јер си Варлаамову мудрост показао као безумну.

Радуј се, јер си благовестио благодат Духа.

Радуј се, божанствено украшење архијереја.

Радуј се, светлоносно скровиште богословља.

Радуј се, огледало нестворене светлости.

Радуј се, српе туђих догмата.

Радуј се, радости и даре православних.

Радуј се, ти који си победио демонске мреже.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 11.

Високим богомислијем и божанственом премудрошћу проповедавши Божју величанственост, откриваш божанствене плодове благодати Духа, Григорије, чистим духом, јер се њима причешћују они који вапију:

Алилуја.

Икос 11.

Светлозарно твоје живљење јави се сијањима врлина твојих, богоговорниче Григорије, и испуњено светлошћу твоје учење, блажени, јер својим учењем приводиш Бог оне који вапију:

Радуј се, изворе учења.

Радуј се, утврђење православља.

Радуј се, обрасцу светог живљења.

Радуј се, венче божанствене Цркве.

Радуј се, чудни весниче најчистијег живота.
Радуј се, свештени проповедниче благодатне речи.
Радуј се, ти који очишћујеш сваку нечистоту душе.
Радуј се, јер настављаш на стазе спасења.
Радуј се, светилниче нестворених сијања.
Радуј се, светило горњих тајноучења.
Радуј се, ти ради кога ликује Црква.
Радуј се, ти ради кога се сваки верни божанствено радује.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 12.

Измоли божанствену радост и спасење, Григорије, мудри светитељу, онима који ти побожно прилазе и поштују свете твоје подвиге, јер као служитељ светлости просвећујеш оне који ти вапију: Алилуја.

Икос 12.

Певајући твоје трудве и божанствене подвиге, које си предузео ради Цркве, сабори благочестивих непрестано те певају, Григорије, и благодарним устима ти непрестано вапију:

Радуј се, снаго Цркве.
Радуј се, лепото побожности.
Радуј се, ти који си постидео празноречивог Акиндина.
Радуј се, ти који си показао богодану ти силу.
Радуј се, ти који се се апостолима придружио, јер си их подражавао.
Радуј се, причасниче и заједничару богоизворне светлости.
Радуј се, светла звездо Солуна. богоречити подвижниче православља.
Радуј се, насладо наших душа.
Радуј се, утврђење свих православних.
Радуј се, светлости твог часног храма.
Радуј се, весеље твојих верних људи.

Радуј се, оче Григорије, благодати проповедниче.

Кондак 13.

О, божанствени оче, тајниче неизрецивог, Григорије, врху отаца, прими гласове својих људи и дај свима своје посредништво који ти с вером притичемо и Тројици вапијемо: Алилуја.

Трипут, затим опет икос 1. и кондак 1.

Молитва

О, триблажена и заиста часна главо, сило безмолвија, славо монаха, украсе богослова, отаца и учитеља, саподвижниче апостола, бескрвни ревнотељу мученика и исповедника и њихов венчатељу речима и делима, поборниче побожности, избрани војводи, високи појаснитељу и учитељу божанствених догмата, многих лажи, обмана и јереси погубитељу, предстатељу све Хрстове Цркве, и стражару и избавитељу! Представши Христу и сада надзиреш с висине стадо своје и сву Цркву, исцељујући разне болести и све управљајући својим речиа, и јереси отгонећи, и различитих страсти избављајући. Прими и ово наше мољење и избави нас од страсти и искушења, и напада, и беда, и остављење, и мир, и благе дане нам подај, у Христу Исусу Господу нашем, Коме приличи слава и сила са беспочетним Његовим Оцем и Животворним Духом, сада и увек и у векове векова. **А**мин.